

РЕШЕНИЕ

№ 2984

гр. София, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1632** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „ОТП Лизинг“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от управителя М. Р. К., чрез процесуален представител адв. С. М. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-000127/10.01.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР И. В. Й., с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Твърди, че неправилно е прекратена регистрацията на автомобила, тъй като в случая не са налице материалноправните предпоставки по чл.171, т.2А, б. а ЗДвП. Сочи, че автомобилът е предоставен от собственика на правоспособен водач. На следващо място, твърди, че заповедта е издадена при липса на мотиви и не достатъчни фактически основания. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка като незаконосъобразна. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР И. В. Й., редовно призована, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

В хода на производство като заинтересована страна е конституирана М. Д. С., която се явява лично в съдебно заседание. По същество на жалбата не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

По силата на сключен договор за финансов лизинг № 227158871768/13.09.2022 г. „ОТП Лизинг“ ООД се е задължило да придобие от посочен от лизингополучателя М. Д. С. лек автомобил марка „Тойота“, модел „Ярис“ 1.5 F. CVT, рег. [рег.номер на МПС] , шаси № VNККААС3X0A045160. По силата на сключения договор, след придобиване на лекия автомобил, същият е предоставен на лизингополучателя М. С..

При извършена проверка от служители в отдел "Пътна полиция" при СДВР на 29.12.2022г., около 00:14 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [населено място] е установено, че М. К. С. (съпруг на лизингополучателя С.), ЕГН [ЕГН] управлява без да е правоспособен водач, горепосочения лек автомобил Тойота Ярис с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ОТП Лизинг“ АД.

На водача С. е съставен АУАН Серия GA № 448222/29.12.2022г. за установено административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление № 22-4332-028799 от 16.01.2023г. издаден от началник сектор ОПП СДВР.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-000127/10.01.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР И. В. Й. е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението - „ОТП Лизинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от М. Р. К. принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени: АУАН Серия GA № 448222/29.12.2022г., НП № 22-4332-028799 от 16.01.2023г.; Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-000127/10.01.2023г.; Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП.

В хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетел и обяснения на заинтересована страна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е

издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност- полицейски инспектор в ОПП СДВР, който е от тези, изрично оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по Закона за движението по пътищата със Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР, който на основание чл. 165 от ЗДвП е определен да осъществява контрол по ЗДвП, съгласно Заповед № 81213-1524/09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи /лист 63 -65 от делото/. Ето защо съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган и не е налице твърдяната от процесуалния представител на жалбоподателя нищожност. Заповедта съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая процесната мярка е наложена на основание чл. 171, ал. 2а, б. „а“ ЗДвП, предложение последно, именно на собственика на автомобила, който е адресат на акта, а горесцитираните и приложени по делото АУАН и НП са издадени именно на водача на автомобила. Тези лица, като адресати на издадените актове са участвали в производствата по издаването им и са били уведомени, като актове са връчени надлежно и на двете лица, а срещу издадения АУАН е подадено възражение, приложено по делото. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, при издаването на оспорената заповед.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Съгласно чл. 150 от ЗДвП, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4. От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че лицето М. К. С. е управлявало процесното МПС, собственост на „ОТП Лизинг“ ООД при проверката, извършена от органите на отдел ПП на 29.12.2022г. в [населено място] без да е правоспособен водач, като на същата дата е съставен и АУАН на водача за нарушение на чл.150, ал.1 от ЗДвП. В този смисъл неоснователни се явяват и възраженията за липсата и непосочване на законовото основание за издаването на заповедта. В издадената заповед има ясно описание на конкретната хипотеза по чл. 171, ал. 2а, б. „а“ ЗДвП, която е осъществена и безспорно установена, при извършената проверка, а именно, че

автомобилът, собственост на жалбоподателя е бил управляван от лице, без да е правоспособен водач. Същото се потвърждава и от приложените по делото АУАН и НП /лист 48 и лист 59 от делото/. От съдържанието както на оспорената заповед, така и на издадения АУАН и НП недвусмислено се установява, че именно М. К. С. – съпруг на ползвателя на автомобила е управлявал същия без да е правоспособен водач, с което виновно е нарушил чл. 150 от ЗДвП. Издадените АУАН Серия GA № 448222/29.12.2022г. и въз основа на него Наказателно постановление № 22-4332-028799 от 16.01.2023г., като официални свидетелстващи документи, удостоверяват обстоятелството, че като неправопособен водач М. С. е управлявал лизинговия автомобил на посочената в актовете дата. Това обстоятелство не може да бъде оборено със свидетелски показания и обяснения, при това дадени от заинтересовани от изхода на спора лица – водача на автомобила и неговата съпруга. В случая по делото липсват и не се представиха други доказателства, които да оборят, установеното от контролните органи обстоятелство досежно неправопособността на водача на процесния автомобил. ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, без да е правоспособен водач, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни и други отношения между водача и собственика. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения, че необосновано и неправилно от гледна точка на закона е да бъде наложена мярката на собственика на автомобила. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ- чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоспособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание договорните отношения с водача, който от своя страна е предоставил процесното МПС на неправоспособен водач, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДвП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. В изложението смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде потвърден, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноски не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то АО, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОТП Лизинг“ ЕООД срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-000127/10.01.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: